

Moskva — København

Det tog flere dage at komme over 0-1 nederlaget i Moskva. Nationen slikkede sår – nogle trøstede sig med, at det faktisk var billigt sluppet, andre gav den ujævne bane skylden, skønt den faktisk var lige ujævn for både russere og danskere, og atter andre tog smålig hævn over nederlaget ved – som bl.a. playboy-skribleren *Dan Turèll* i Politiken – at svine værtsfolket til med en masse ting, der ikke har en skid med fodbold at gøre . . .

Dan Turèll havde måttet lide den tort, at garderobedamerne på hans hotel i Moskva ikke stod servilt parate til at tage imod hans sorte hat, og i øvrigt var storbyen Moskva så dødkedelig, at han åndede lettet op ved at vende hastigt tilbage til Schlüters Danmark og dronningens København.

Herligt.

Vel hjemme igen kunne playboyen forlyste sig med flere lækre nyheder, hvoraf især to må have frydet ham.

Den ene angår de arbejdsløse. På grund af, at de lediges dagpenge ikke er blevet dyrtidsreguleret gennem snart tre år, har de mistet 2080 kr. om måneden – det er, hvad regeringen og de radikales nedskæringspolitik har kostet dem. Plus en stigning i kontingentet til arbejdsløsheds-kasserne på ca. 100 procent.

Titusinder af familiers økonomi er slået i stykker.

Den anden vidunderlige nyhed angår folk i den modsatte ende af samfundet – direktørerne. Management-firmaet J-B International har undersøgt denne gruppe medborgeres indkomstforhold, og det er der kommet en rapport ud af.

Den fortæller bl.a., at gennemsnitslønnen for danske direktører ligger på 750.000 kr. om året. Der er imidlertid forskel på direktørlønningerne. Enkelte af

dem når ikke op på de rare 750.000 kr., men må nøjes med omkring en halv million. 41 procent af direktørerne ligger mellem 600.000 og 1.000.000 kr., mens 13 procent af disse fine folk har sneget sig op over millionen. Kun to procent har over halvdelen million kroner i årsgage. Og så får de næsten alle sammen 15 procent på toppen i pensionsbidrag samt gratis bil, og hvad der ellers følger med sådan af det løse.

Rapporten om direktørernes indkomstforhold fremsætter også den noget overraskende påstand, at et stort flertal af direktørerne går ind for overskudsdeling! Jamen dog. Der kan man bare se. Det viser sig dog, at de herrer desværre ikke har lønmodtagerne som helhed i tankerne – nærmest tværtimod. Deres kærlighed til overskudsdeling omfatter nemlig kun en sådan til dem selv, idet de er varme tilhængere af et amerikansk system med noget, der hedder aktie-optering, og fidusen heri er, at dette system giver netop direktører mulighed for at opkøbe aktier i den virksomhed, de er ansat i, til en yderst favorabel kurs.

Hvorfra man kan se, at direktørklassens sociale omsorg har meget snævre grænser . . .

Disse to nyheder, som mødte den hjemvendte Dan Turèll fra hans lynvisit i Moskva, er typiske udtryk for Schlüters Danmark. Det er sådanne tilstande, der gør dette land spændende at leve i. Her kan man heldigvis opleve både den dybeste armod og den vildeste luksus. Ingen behøver kede sig. Regeringen og de radikale drager omsorg for, at vi har det forskelligt. Mere og mere forskelligt. De fattige bliver fattigere, og de rige bliver rigere.

Hurra for den økonomiske forskel!

Tom.

**Dan Turèll
i Moskva**

